

DESDE SAN SEBASTIAN

Un viajante... modelo

Hay personas que en este mundo de pestes y chinches han nacido con mala estrella. Una de ellas soy yo, que sin exagerar, puedo decir que soy lo más desgraciado.

Cada dia recibo visitas de personas invulnerables, bajo el punto de vista de molestas y enojosas, que a más de hacerme perder un tiempo precioso acaban por perjudicar mi sagrado bolsillo.

El dia anterior me levanté temprano, y cuando estaba ya en disposición de abandonar mi vivienda dormitorial entró Mis Wiskbet, la secretaria del Hotel, entregándome una tarjeta que se expresaba en esta forma:

MARIANO ZAMPÆZ ROBLES

—Puede entrar el señor? dijome ella.

—Que entre.

Poco después entró un joven enjuto de carnes, con pantalones blancos, chaleco de igual color y americana negra. Llevaba sombrero hongo y un bastón con puño con piedras engarzadas. Usaba lentes. Parecía un «sporman».

—Buenas señor, dijome al pasar el umbral de mi habitación.

—Buenas, contesté yo. ¿Qué se le ofrece?

—Primeramente, y dispense la franqueza tomare asiento, y seguidamente una pregunta: ¿A almorcado usted hoy?

—No señor.

—Pués una razón para que merendemos los dos juntos.

Era eso cosa de no poderse negar; toqué el timbre y entró la camarera.

—Lleve usted almorcizar para yo y el caballero.

Poco después llevó lo pedido, almorcamos y el Sr. Zampæz charló largo rato; luego añadió:

—Pues amigo, en este tiempo,

es incomenestriblemente verdad que una persona no puede ir tranquilo por las calles de cualquier población.

—Si señor.

—Cuando menos lo espera, dánle a uno un atraco y lo dejan sin camisa. El otro dia un caballero se paseaba en pleno dia por el muelle de Barcelona cuando de detrás de unos fardos salen otros fardos, y «¡pataplum!» lo dejan en calzoncillos.

—Es gracioso.

Otro caballero se sentó a un café y bebía tranquilo, cuando un ciudadano cojíolo por el pescuezo y le desvalijó sus bolsillos.

—Más gracioso.

Otra tarde un individuo se paseaba por una populosa calle, y una mujer le tiró de su cadena, le robó el reloj y desapareció.

—Más y más gracioso.

Otro sujeto, hizo un viaje aereo con globo, y cuando rayaba a una altura considerable, presentase otro globo, y los viajantes de este vánse a él, y lo dejan hasta sin bigotes!

—Es asombroso.

—¿Y sabe usted porque les sucedió ello?

—Por desgracia.

—No señor. Por no usar las pistolas marca «Browning» de doce balas, que tengo el gusto de ofrecerle.

Y quieras y no quieras, tuve que tomarle una pistola marca demónios, de lo contrario hubiese tenido que sufrir toda la mañana de charla importuna.

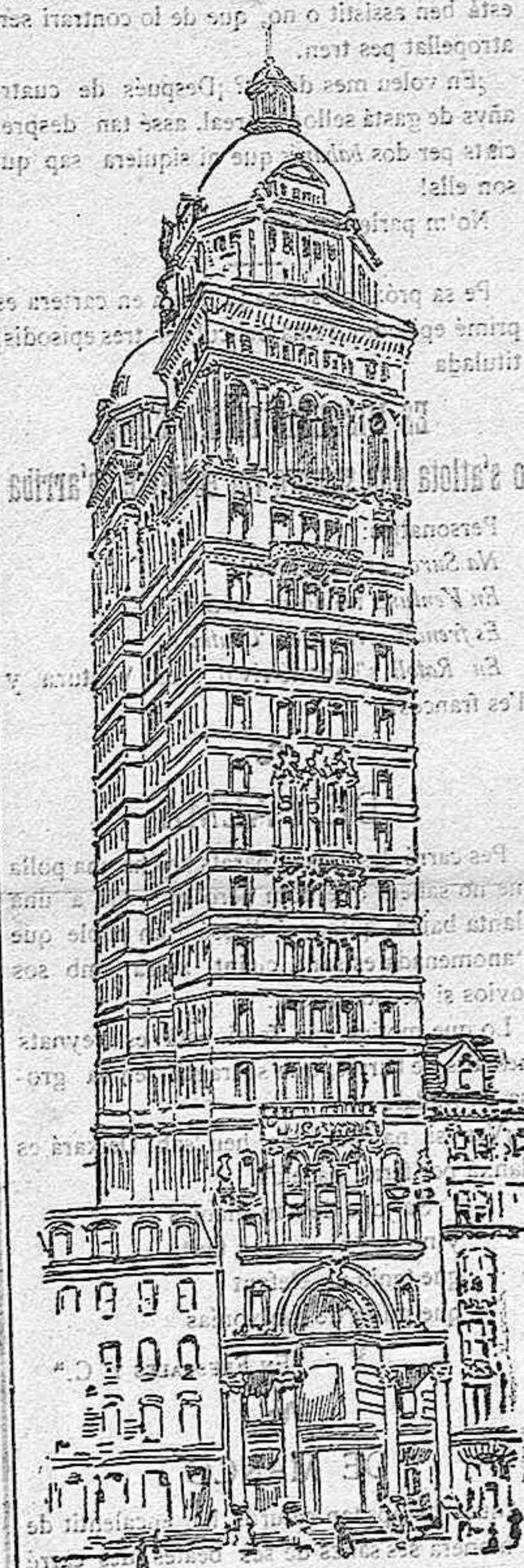
LEO USA

Y quieras y no quieras, tuve que tomarle una pistola marca demónios, de lo contrario hubiese tenido que sufrir toda la mañana de charla importuna.

Vòltros qu'estau per quebrá porque res may despaxau y altre cosa no sercau més que podé prospera, sabreu, y qu'es ben històric que an això heu, conseguiren bastant sols vos anuncieu a demunt aquest periòdic.

COMERCIANTS

MONUMENT SENSACIONAL

Projecta d'un escusats públics, presentat per la Comissió d'Arquitectura d'EN XERRIM. Ets escusats seran higiénics a s'extrem de sa paraula. Aquest edifici se podrà edificá a un lloc espayós, per etsemples per devora las Ar-

Sí, no anau molt depressa y voleu matá el temps escoltant lo que vaix a contarvos preniu assiento, fore barret y ohiu lo que vaix a di.

Es senyós que se vevan an es cás d'enviá un criat terrusco amb una carta an es correu solet havé de sufrir sas mil inclemències y mereixan una corona y un titol de sentidat per lo màrtir qu'an aquest mon han estat.

D. Miquel un ciutadà que dú unes mamparas grotescas per uyeras y que cuant dū esperdenyas te sa facultat de

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre... 0·75 ptas.

Extranjero: Un año... 6'00

—Pago por anticipado

Correspondencia y Administración
Indústria i Comerç d'Estiu i Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

no t'ad sebates, s'altre dia esctigue una carta y la doná a un criat pajés mes dū qu'un pà de sis dias, què li recomenà un figué de Munturi, y li digué: nil y

—Francesc: Ja's aquesta carta y sis céntims. Vas a s'estany, compras un sello de sis el posas an es sobre y la tiras an es busson.

Es criat se posá es capell lo que demosta que no duye gorre y prengue s'escala, saludá sa fiya de sa portera y parti cap a un estany.

D'escap de dos cuarts en Xesc tornà a cas senyó. S'en aná cap a ell, li doná es sis céntims y li digué:

—Tengui senyoret es sis céntims que no m'ha vist ningú cuant la tirava an es bussón.

Es senyó fe s'esclató, cridá y gesticulá y es criat que no anave de peras toji a dins sa cuina y se tanca a dins es rebost fins que passá sa tempestat.

Un'altra dia es mateix senyó escrigué un altra carta molt llarga, y com que volgues es cas que fossin sis planas escritas, digué an es mateix criat de Montturi:

Ves a s'estany posa dos sellos de sis a se carta y tiralé an es bussón.

Es criat parteix, va a s'estany posa un sol sello de sis a sa carta, y torná es sis céntims restants an es senyó:

Es senyó li diu:

—Qu'es això?

—Jo li diré m'ha dit que li psás dos sellos, pero jo dic just ni posaré un.

—Pero imbécil! ¡No veus que sa carta pesava massa per un sol sello!

—Idó per això. No veu que si hey pos dos sellos en lloc d'un, encara ha gués pesat més?

BACALLANET

Preccidats alemanas

Ets alemans son unas precocidats veraderas.

Y es qui diven que no, qu'els se posen uns vestiments,

Un en coneixem que farà sis anys que vengue per aprendre s'espnyol, y an es tres, ja sabia contá fins a dos. Que dic fins a dos! Fins a lo infinit pero amb a queixe forma:

—Uno, dos, mas que dos, mas, mas, mas, que dos, mas, mas, mas, mas, que dos; y ja tenim fins a sis.

Aquest alemans son estrellas... pero estrellas de menjá.

UN DEVERTIT

GENOVEVA DE BRABANTE

De venta en la imprenta de este periódico a 60 ptas. ejemplar.

MENTIDA DEMUNT MENTIDA

Unfornalutxenc del dia
en fama de mentida
mos contava a té qu'una
una histori que sabia.

—Sa nit era molt feresta.
S'aigo mos queya a demunt
y estava ben lluñ es punt
per tení sa volta llesta.
Però s'auva vá sorti,
y sa claradat des dia
dá un ambent de poesia,
qu'un no pot traduhí aquí.
Sas onas ben remolestas
feyan remenà es vapor
y causaven molt d'horror
an es qu'enaven de festas.

Mes quant eram prop d'Ivissa
un mariné amb una trompa
pegà un grit antes de rompa,

y diu es tal que divisa
un trist naufrago infelís
que nadant nadant, s'entrega
sercat soji de tal vega
ja de caracte estentis.

Pero es capitá qu'es vey,
d'un caracte intelligent,
mos diu a tota sa gent
amb sos aires de un gran rey:

—N'os hora mos aturem
y em'obeireu cadescún
no fos que per selvare un
tots noltros no naufraguem.

Y es vaporet majestuos
segui en gran velocitat,
deixant per allá trassat
un rastre molt espumós.

Y es naufrèc desesperat
alsave es seu puñy, violent
amenassant a sa gent
perque l'havían deixat.

A Ciutat mos atracám
y a devant sa gran gentada
es vapor fa se parada
y aspècte desembarcám.

—Y a qui creuriau amics
que varen veure es primé,
tot mudat fent de lleté,
saludantmós cent mil pics?

Sa nova no's estentissa
después creureu gent estimada
que verem sa cara inflida
des naufrèc de prop d'Ivissa?

Ningú va esclafí amb riayes,
ennosé un cert bunyoli
que totduna va esclafí,
enllot de tení plorayes.

S'enfada es fornalutxenc
y pes puñys el m'enbotona:
—O una satisfacció amb dona,
o creguí que no'l comprenç,

pués s'histori qu'he contada
es histori vertadera,
y ni adevant ni a derrera
ningú may la m'ha negada.

Es tal bunyoli el se mira
y llevantsé es seu bombet
dantli sa ma, l'escòmet

Y sasseu a sa cadira:
—Lo que ha contates ben bò;
y cualsevol so pot creure,
es naufrèc que yareu veure

resultava qu'era jòl.
Pep Noy

FONDA LA PALMESANA

de Andreu Ramón

Carré de Cocheras, 13.—SOLLE

Forenses que visitau
aquesta població sana
y com tots necessitau
menjí per no patí gana,

a sa Fonda Palmesana
trobareu lo que sercau.

Allá es es menje de primera
y com un Bisbe se jeu,
y tot això per un preu
tan baix que vós fà riguera.

De sa Regió

D'ESPORLAS

Ja tenim a Esporlas s'emigració francesa y americana. Y qu'en direu d'ells juntament amb aquestas pollas de qui tant se preocupá es poble, la setmana pasada? Pues una història llargue; hem pogut presenciá qu'ets americans han sortits victoriosos y está ben vist qu'es francesos van pe se pols.

Apesá de tot es rival d'en Venture heu passà molt malament, pero una vegade heventné sortits se pot di que ha tengut habilitat.

—Y d'en Quintana qu'hem direm? No porem di res mes, si nó qu'hem tengut un parte molt urgent que mos dugué una coixa de Sta. Catalina en forma d'espionatge en el qual mos deyen que venia enviada expresament per experimentar si s'habané des carré de Zaragoza està ben assistit o no, que de lo contrari serà atropellat per tren.

En voleu mes de frit? Després de quatre anys de gastá sellos de real, assé tan despreciats per dos habanés que ni siquiera sap qui son ells!

No'm parlem mes.

Pe sa proxima setmana tenim en cartera es primé episodio d'una peluca en tres episodis, titulada

ES MISTERIS DE NA SURO

O s'atlosta que sempre vol es darré qu'arriba

Personatges:

Na Suro, protagonista.

En Ventura novio de na Suro.

Es francès-rival d'en Ventura.

En Ratoli s'habané-rival d'en Ventura y d'es frances.

DE PALMA

Pes carré des Desamparats hey ha una polla que no sabem que nom però que viu a una planta baixa, qu'apesa d'assé d'un poble que d'anomenada es sant, cuánt xerra amb sos novios si acosta massa.

Lo que motive que fassi está es veynats mes alts de barret, que si traguessen sa grossa de Nadal.

—Ves si na Barretas heu sab! Deixará es planxá per ferné gacetas.

Sa jove deixau manías
y no vos hi acosteuf tant,
que teniu un elefant
que gusta de moixonias

EN FRESCALES Y C. A.

DE MANCO

Aquest temps tan calorós ha encalentit de tal manera ses sancs de ses beatas des carré del Bisbe y carré Nou que, per questió d'interessos y xismografies han armat una brega de tres mil dimonis, empleant un vocabulari digna de rates de sacrifia y han arribat a s'extrem de volerse treure es cambuius, quedan divides en dos bandos per milló poré doná sa batalla. Y si solament se tractás de beatas s'arreglo, fara facil repartintlos un grapat d'escapolaris, pero, com que també hey han intervingut es Lluissots, la cosa ha passat a majós, creant aquesta atmòsfera un conflicta a s'escènica el senyo Conte, que te contrets compromisos morals y materials, polítics y espirituals amb un y altre partit, lo que, naturalment, al coloca entre espasa y paret. Per fogí d'apuros ha solicitat s'intervenció de sa Guardia Civil, pero aquesta deu trobá que sa missió es algo més elevada que sa d'aná a aclarí xismes y rahons de beatas, apaga ciris, xupeblens y damés gent d'aquesta rel y ha deixat qu'el senyo Conte s'en desfassa, qui està versal amb aquets assuntos. Vatequi porque aquest senyo, devora es pont, umpl es torrent de pedres y terra qu'acaseva li fa nosa, per ferri una casa ahont colocarà es «Centro Mauista», cas de que no puga resoldre satisfactoriament es plet de ses beatas.

EN XERRIM

Mirau quina penetració sa del senyo Conte. Ves com es ara, d'algo l'hi ha de servi es titol y ademes ell ve a se un especie de balle d'incognit passatjant sempre dins sa butxeca, sa vareta en sos eglanets com ha de contrabando ben embolicada amb un papé perque no se costip.

NEY-NEY

D'ESTABLIMENTS

M'olvidava de dirvós que teniam uns bons obrés pe las festas de San Jaume. Considerau, qu'es vespres entre semana se posaren a convidarmós, y n'oltrós, tontos, donavem cualque cosa, y ells sen anaven, y n'oltrós llevó no sabiam an aqu'era que mos havian convidat.

Ademés es vespre ney hagué un poquet de lio per cuestions d'amores, y a sa cupa crec que la tenia una veye, la qual amb ella se treyan las breguetas, y el senyo *Californis*, qu'hey prenguè part se primera peraula que digué fond. Aquest jove no te raó. Treyló a defora.

Aquell jove si acostá un poc, y es senyo se posa sa ma per derrera, lo que mos fa suposá si era que tenia sa canonada embosada, y si passaya es dit.

Pero rés, S'autoritat hey va prendre part, y haviat va estar llist pero es senyo *Californis*, no content encara deye:

—Qu'el tanquin!

—Pero es casera qu'el podian hayé tenat a ell.

An aquest poble nostro comandan es senyós.

UNA MITJE FAMELLA

DE BINISALEM

A sa sebataria un d'aquests dias passats se trebá una contienda entre un home y dos atlots; per cert es primé que te sa panxa un poc preferida (cosé que per assé trabayadó mos extranya), y que te mes de vago que de gras, tot perque en varias coses voi imitá es palmesanos que son es camí, es sepultrú... y altres herbas.

Se cuestiò es que de sa brega resultá un des dos atlots que li diven en Porret li aferrá es tacó d'una sebate an es cap que si no l'hey han llevat encate l'hey deu teni; y com dimonis aquell senyo... expulsá en Porret y en Panxeta no? No mos queda mes que di qu'es digna de censurá.

Panxeta plena de vent
que no caps a un lloc estret
es extrany qu'un atlotet
te fes perde es coneixament

UN ESPECTADÓ

XERRIMADES

Fas a sobre qu'entre se plasse d'ets Estirados y Son Bou hey ha unas atlotas que domés fan serca es recons d'un jove pero jo las fas avinent que si no las han tret may las breguetas, potse que no's torbin masse, y a més afeiré que si no las han tret may es torrentó de *Ca'n Crevet* y las cotxeras des tren, jo mateix demunt aqueix periòdic las ho treuré punt per punt, de modo jovenetas que ja esteis enteses, fins dissapte qui vé.

SA CULEBRE

Per tothom es ben sabut
desd'aquell mes nassarrut
an aquell que te es nás xato
que fá ets impresos barato
s'Imprenta CALATAYUD,
Carré de sa Lluna 27.—SOLLER

Pe sa costa de ca'n Llorens s'altre dia
hey hagué una bregue violenta entre d'les
habitantes d'aquells audunials.

S'estiraren es cambuius y se digueren es
nom des porc.

Paraulotas gruixadas, y males paraulas
qu'el Bisbe condona en pena de pecat mor-
tal a qui las pronuncia, volaren, y feren
mal d'oreyes a qui las senti.

S'ensenguern totas dues
y se mogué un avalot
tragueren es seu geniot,
y saficaren las pues,
cadas cu digué la seva;
y totas escambuixadas
resulta qu'ara han quedadas
cadascuna... a dins caseva

UN VEINAT

CARTERAS, PETACAS CIGARRERAS 49

Se ha recibido un nuevo extenso y variado surtido, en la Tipografía Moderna, calle de la Luna, 27.—SOLLER.

Pes torrent de devora es Matadero continuan ets infants prenguentó per punt de girada.

Removen es fanc amb las anguilas de marras, y des segui així se promourà escotlarí farest.

Y nos qu'es pugue di que sia per cupa de las autoridades, pues son molts ets escàndols qu'es guardias municipals donen an ets atlots que per allá habitán.

Per aixó nos cose que deguin havé d'evita las autoridades, sinó las mares des respectius infants, pués de segui així, ja poden aixemplá es Cementeri.

Per céntessa vegada tornam suplica an es públic, que desistesca de tirá cartes en sello an es nostre busson, o sera cosa de fé posá es cartés jelosos.

A més també hey ha un subjecta que mos ha dit que si es Govern sen tem mos posará una contribució grossa per explotació de negoci nou.

Y podeu tení per seguí que mos fará llevá es busson a caixes destremades.

Y llevó vendrán sas consecuencias.

Tenda de mobles GUIEM CALVO

Carré de sa Rectoria, 16.—SOLLER

Tallé de fusteria y mobles

Mobles de maderas sanas,
fabricats en tal Tallé.

També fan de lo més bé
portas, somiers y persianas.

Heu fan tot de lo milló.

Baratura y perfecció.

Cintas, Gomas, P'eshorrà y PAPÈ DE COPIÀ

y tota classe de accessoris

per MAQUÍNAS D'ESCRIURE

De venta a la Imprenta d'en S. Calatayud
Lluna 27.—SOLLER

PREFUMAUYS

amb las esencias, extractos, locions, sabóns,
polvos, etc., etc., que venen a s'Imprenta
Moderna, Carré de sa Lluna, n.º 27.—SOLLER

SOLLER.—Tip. de Salvador Calatayud